

Ja seftjammas tussleb nūud veel luggeda.
Langenborni liggi ellas üks rikkas mees. Sel-
sammas olli üks tüdrusk, kes laksümimend
aastat tedda ausaste olli orjanud, ja kes om-
ma õige ülespiddamisse pärast olli tuntud
ommasi Jummalast ja mitmest waggast tuni-
messest. Sel ausal tüdruskul olli mitto aastae
jubba suur waew ühhest wallusaft haigussest,
ehk kül ifka jallal olli ja tööd teggi; agga felge
wimaks paistetas temma pahhem jalgi veel ül-
ses, ja wdttis tedda mahha et ei saanud nūud en-
nam orjata. Küllab temma leivavaunem olleks
nūudki tedda piddand toitma, ja hoolt ta ette
kandma; agga ei tulnud se temma melegi, muud
kui ütles agga tüdrukule, et piddi omma teed
muunema, kuni piddi terveks sama.

Ei teädnuud waene nūud, mis tehha. Et
olnud temmal rahha egga woind ta hospitalist
asvet leida, sest et ei olnud koddanikko tüttar.
Olis siis muud, kui aias agga üles ja teg-
gi ülle omnia jouo ja kandis omnia kibbe
waewa ühhest páwast teise. Agga jalgi sai ifka

sedda sandimaks. Üks nūud ütles ennast moist:
wad tedda aidata, ja andis rohhud temmale,
agga ifka veel sedda sandimaks läks waese
jalgi. Ja nūud ka leivavaunem, se kandi
mees, sai hopis äkkimeleliseks, ja satis tahe
sanna, et kui ei kassि temma maiaši wálja
siis tahhab kätte röda, ja tedda wólja
wissata. Se walli sanna teggi temma süd-
daniele wagga haiget; silmaweeqa pallus
temma abbi Jummalast, ja armas Jummal
altis. Wagga santi Langenborn kulis tüdrus
ko hådda, ja kohhe wdttis omma karko kaenla
alla ja läks ni ruttuse, kui pujalg aga an-
dis, se kaupmehhe jure. Kaupmees küssis
temma kdest mis piddi tahtma? ja Langen-
born siis kostis: Tüdruko tahhan teilt ärre
mia omma jure, et teie luhbate ommasi
maiaši wálja tedda wissata. Oi? ütles kaup-
mees. Eo olle sul ennesel jo feddagit, ja tah-
had tüdruko nimmel agga perjata, et agga isse
leiva saab. Õige kül, üles Langenborn tass-
fase waimoga; armisa Jummal adest lodan,